

ระเบียบกระทรวงแรงงาน

ว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สื่อโฆษณา” ในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร ป้าย เครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต ระบบเครือข่ายไร้สาย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชัน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้ผู้รับอนุญาตซึ่งจะโฆษณาการจัดหางานในประเทศแจ้งข้อความที่จะโฆษณาให้นายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานตั้งอยู่ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันก่อนที่จะทำการโฆษณา การโฆษณาให้มีระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ลงโฆษณา

หากพ้นระยะเวลาการแจ้งข้อความที่จะโฆษณาแล้ว นายทะเบียนมิได้มีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตสามารถทำการโฆษณาข้อความตามที่แจ้งได้

การแจ้งตามวรรคหนึ่งผู้รับอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือ โดยอาจแจ้งด้วยตนเอง หรือแจ้งผ่านทางโทรสาร หรือผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ ของระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ ในกรณีผู้รับอนุญาตมีความประสงค์ที่จะขอขยายระยะเวลาการโฆษณาให้นำความในข้อ ๗ และข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขยายระยะเวลาการโฆษณาให้ขยายได้ครั้งเดียวตามความจำเป็น แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาการโฆษณาครั้งแรก”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ ของระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ ให้นำความในข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ หมวด ๑ การโฆษณาการจัดหางานในประเทศ มาบังคับใช้กับการโฆษณาการจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ โดยอนุโลม”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ของระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยการโฆษณาการจัดหางาน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ การโฆษณาการจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ อย่างน้อยต้องระบุตำแหน่งงาน จำนวนความต้องการจ้าง ระยะเวลาการจ้าง ชื่อนายจ้าง ประเทศ ชื่อบริษัทจัดหางาน และเลขที่ใบอนุญาตจัดหางาน ให้ชัดเจน

ให้ผู้รับอนุญาตยื่นหนังสือแสดงความต้องการแรงงานของนายจ้างในต่างประเทศ (Demand Letter) และหนังสือมอบอำนาจของนายจ้างในต่างประเทศให้บริษัทจัดหางานเป็นผู้จัดส่งคนหางานให้กับนายจ้างในต่างประเทศ (Power of Attorney) ประกอบการแจ้งข้อความที่จะโฆษณาตามวรรคหนึ่งด้วย”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน